

ЈЕСЕН У НОВОЈ ЦРВЕНКИ

Јесен берићетна, родна,
летина се у амбаре збира,
оживела поља плодна,
песма се ори, у срце дира.

Кукуруз се злаћани бере,
рисари из Босне стигли,
чардаци се пуне, фатовима се мере,
и стари и млади на ноге се дигли.

Снопови кукурузовине сложени у купе,
храна за мал се спрема,
по њиви хрчци ископали рупе,
испод багрема гаров дрема.

Пшеница озеленила, окитила њиву,
обасјана михољским летњим данком,
развеселила суморну јесен сиву,
умивена росом на уранку.

Пут летњи, точкови прашину секу,
под теретом коњи стењу,
сунце се спрема у постељу меку,
кокошке се на седала пењу.

Отац коње испрего,
серсане унео у шталу,
гаров у пјевару лего,
испод јасала мачка и маче мало.

Огладнило се, на столу погача врућа,
сир, кајмак, лонац киселог млека,
сабрасмо се, пуна је кућа,
сутра ваља уранит, дан тежак нас чека.

Угљеша Слијепчевић